

สารธรรมจากพระสุตตันตปิฎก

ครั้งที่ ๖๐ ความต่างแห่งบุคคล ตอนที่ ๓

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

อ.สุภีร์ ทุมทอง

เอกบุคคถ

อด โข ภควา ปริตฺตํ นขสึขายํ ปัสฺสุ อารโเปตฺวา ภิกฺขุ อามนฺเตสิ

“ตํ ก็ มณฺ ๓ ภิกฺขเว. กตมํ นุ โข พหุตรํ.

โย วายํ มया ปริตฺโต นขสึขายํ ปัสฺสุ อารโปิโต, อयํ วา มหาป

เอวเมว โข ภิกฺขเว อปฺปมตฺตกา เต สตฺตา,

เย มนุสฺเสสุ ปจฺจาชายนฺติ. อด โข เอเตว พหุตรา

สตฺตา เย อณฺ ๓ มนุสฺเสหิ ปจฺจาชายนฺติ.

ตํ กิสฺส เหตุ. อธิฏฺฐ

สํ.ม. ๑๕/๑๑๓๑ อัญญตรสูตร

เอกบุคคถ

เอวเมว โข ภิกขเว อปฺปกา เต สตุตา,

เย สุราเมรยมชฺชปฺปมาทณฺ

อถ โข เอเตว พหุตรา สตุตา,

เย สุราเมรยมชฺชปฺปมาทณฺ

ถึ.ม. ๑๕/๑๑๓๔ สุราเมรยสูตร

เอกบุคคถ

เอวเมว โข ภิกขเว อปฺปกา เต สตุตา,

เย ปาณาติปาตา ปฏฺฐีวิตา,

อถ โข เอเตว พหุตรา สตุตา,

เย ปาณาติปาตา อปฺปฏฺฐีวิตา.

ถัม. ๑๕/๑๑๔๑ ปาณาติปาตสูตร

เอกบุคคถ

เอวเมว โข ภิกขเว อปฺปกา เต สตุตา,

เย ผรุสาย วาจา ย ปฏฺฐีวิตา,

อถ โข เอเตว พหุตรา สตุตา,

เย ผรุสาย วาจา ย อปฺปฏฺฐีวิตา

ถัม.ม. ๑๕/๑๑๔๖ ผรุสวาจาสูตร

เอกบุคคถ

เอวเมว โข ภิกขเว อปฺปกา เต สตุตา,

เย มตฺเตยฺยา,

อถ โข เอเตว พหุตรา สตุตา,

เย อมตฺเตยฺยา

ถึ.ม. ๑๕/๑๑๓๖ มัตเตยยสูตร

เอกบุคคถ

เอวเมว โข ภิกขเว อปฺปกา เต สत्ตา,

เย กุเลเชฏฺฐ

อถ โข เอเตว พหุตรา สत्ตา,

เย อกุเลเชฏฺฐ

ถัม. ๑๕/๑๑๔๐ ปาจยิกสูตร

จตุกกบุคคล

จตุตถาโรเม ภิกขเว **อุทกรหทา**. กตเม จตุตถาโร.

อุตฺตโน คมฺภีโรภาโส, คมฺภีโร อุตฺตโนภาโส,

อุตฺตโน อุตฺตโนภาโส, คมฺภีโร คมฺภีโรภาโส..

เอวเมว โข ภิกขเว จตุตถาโรเม อุทกรหทุปมา ปุคฺคลา

สนฺโต สํวิชฺชมานา โลกสฺมี. กตเม จตุตถาโร.

อุตฺตโน คมฺภีโรภาโส (๑), คมฺภีโร อุตฺตโนภาโส (๒),

อุตฺตโน อุตฺตโนภาโส (๓), คมฺภีโร คมฺภีโรภาโส (๔).

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๔ อุทกรहतสูตร

จตุกกบุคคล

กถณฺจ ภิกฺขเว ปุคฺคโล อุตฺตนาโน โหติ คมฺภีโรภาโส. อิทฺ ภิกฺขเว
เอกจฺจสฺส ปุคฺคลสฺส ปาสาทิกํ โหติ อภิกฺกนฺตํ ปฏิกฺกนฺตํ
อาโลกิตํ วิโลกิตํ สมฺมิลฺลชิตํ ปสาริตํ สงฺฆาภูิปตฺตจิวรรชารณํ.
โส “อิทํ ทฺถกฺขนฺ”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,
“อຍံ ทฺถกฺขสมฺพุทธโย”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,
“อຍံ ทฺถกฺขนิโรธโร”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,
“อຍံ ทฺถกฺขนิโรธคามินී ปฏฺฐิปทา”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ.
เอวံ โข ภิกฺขเว ปุคฺคโล อุตฺตนาโน โหติ คมฺภีโรภาโส. (๑)

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๔ อุทกกรททสูตร

จตุกกบุคคล

กถณฺจ ภิกฺขเว ปุคฺคโล คมฺภีโร โหติ อุตฺตนาโนภาโส. อิทฺ ภิกฺขเว
เอกจฺจสฺส ปุคฺคลสฺส น ปาสาทิกํ โหติ อภิกฺกนฺตํ ปฏิกฺกนฺตํ
อาโลกิตํ วิโลกิตํ สมฺมิมฺขิตํ ปสาริตํ สงฺฆมาภูิปตฺตจิวรธารณฺ.
โส “อิทํ ทฺกฺขนฺ”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,
“อຍံ ทฺกฺขสมฺพุทธโย”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,
“อຍံ ทฺกฺขนิโรธโร”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,
“อຍံ ทฺกฺขนิโรธคามินී ปฏฺฐิปทา”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ.
เอวံ โข ภิกฺขเว ปุคฺคโล คมฺภีโร โหติ อุตฺตนาโนภาโส. (๒)

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๔ อุทกกรหตสูตร

จตุกกบุคคล

จตฺสฺโส อีมา ภิกฺขเว **มุสิก**า. กตมา จตฺสฺโส.
คาร์ กตฺตา โน วสิตา, วสิตา โน คาร์ กตฺตา,
เนว คาร์ กตฺตา โน วสิตา, คาร์ กตฺตา จ วสิตา จ..
เอวเมว โข ภิกฺขเว จตฺตารो มุสิกฺุปมา ปุคฺคลา สนฺโต
สํวิชฺชมานา โลกสฺมี. กตเม จตฺตารो.

คาร์ กตฺตา โน วสิตา (๑), วสิตา โน คาร์ กตฺตา (๒),
เนว คาร์ กตฺตา โน วสิตา (๓) , คาร์ กตฺตา จ วสิตา จ (๔).

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๗ มุสิกสูตร

จตุกกบุคคล

กถณฺจ ภิกฺขเว ปุคฺคโล คาริํ กตฺตา โหติ โน วสิตา.

อิธ ภิกฺขเว เอกฺโข ปุคฺคโล ฌมฺมํ ปรียาปุณาติ สุตฺตํ เคยฺยํ
เวยฺยากรณํ คาริํ อุทานํ อิติวุตฺตํ ชาตํ อพฺภูตฌมฺมํ เวทลฺลํ.

โส “อิทํ ทฺกฺขนุ”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,

“อัยฺยํ ทฺกฺขสมุทโย”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,

“อัยฺยํ ทฺกฺขนิโรโร”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ,

“อัยฺยํ ทฺกฺขนิโรธคามินี ปฏฺฐิปทา”ติ ยถาภูตํ นปฺปชานาติ.

เอวํ โข ภิกฺขเว ปุคฺคโล คาริํ กตฺตา โหติ โน วสิตา. (๑)

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๗ มุสิกสูตร

จตุกกบุคคล

กถณฺจ ภิกฺขเว ปุคฺคโล วสิตา โหติ โน คารํ กตฺตา.

อิธ ภิกฺขเว เอกฺโข ปุคฺคโล ฌมฺมํ น ปรียาปุณฺนาติ สุตฺตํ เคยฺยํ
เวยฺยากรณํ คารํ อุทานํ อิติวุตฺตํ ชาตํ อพฺภุตฌมฺมํ เวทลฺลํ.

โส “อิทํ ทฺกฺขนุ”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,

“อัยํ ทฺกฺขสมุทโย”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,

“อัยํ ทฺกฺขนิโรโธ”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ,

“อัยํ ทฺกฺขนิโรธคามินิ ปฎฺฐิปทา”ติ ยถาภูตํ ปชานาติ.

เอวํ โข ภิกฺขเว ปุคฺคโล วสิตา โหติ โน คารํ กตฺตา. (๒)

อ.จตุกก ๒๑/๑๐๗ มุสิกสูตร

สวัสดีครับ